

[Madsen-Mygdal.]

at vi f. Eks. skulde halvere alle Lønninger og Priser her i Landet; enhver der ser efter, vil jo kunne se, at der i mange Henseender er foregaaet en Udvikling, som medfører, at dette ikke er nødvendigt, men dog tilpasser sig saaledes, at der kan komme Samvirksomhed og Vekselvirkning med fuldt Forbrug i Stand, vil det blive lige ødelæggende for begge Parter, og da vil ingen Magt kunne forhindre, at vi gaar ind i en Erhvervs-krise, som bliver langt mere ødelæggende, efter hvad der foreligger, end den Krise, vi var inde i i 1926—1927.

Jeg ser, at man fra socialdemokratisk Side siger: Ja, men vi skal bare bruge noget mere; saa kommer det i Gang. Ja, det er ganske rigtigt, jeg kan give det mit fulde Medhold: Vi skal bruge noget mere. Men Vejen til at bruge mere er, at Varerne kan sælges til en Pris, saa der er Penge til at købe dem. De kommer ingen Vegne med det Raad, for der er ikke Penge til at følge det. (Afbrydelse). Der bliver sagt jo! Jeg vil dog saa overfor dem, der siger jo, saa alvorligt, jeg kan, sige, at vi behøver jo ikke her at staa med Spaadomme af mere eller mindre mørk eller lys Betoning. Vi staa ikke ganske uden Holdepunkter for, hvorledes Fremtiden vil forme sig. Jeg har en Gang før offentligt peget paa det, og jeg vil gøre det her i Dag igen. Lad os opstille følgende to Forudsætninger: Det danske Landbrug vil i Aaret 1931 eksportere de samme Kvantiteter som i 1930. Jeg tror ikke, at nogen her i Salen vil finde denne Forudsætning ganske meningsløs; tværtimod, den Tælling, der for nylig blev afholdt for Svinenes Vedkommende, viser, at Stigningen er eller vil i nær Fremtid blive bragt til Ophør, men ogsaa, at Produktionen af færdige Varer vil holde sig i Aar; Mængden vil blive den samme. Og for Smørrets Vedkommende er der ingen Grund til at tro paa Nedgang; i hvert Tilfælde ligger Smørproduktionen jo temmelig fast, heldigvis, her i Landet. Og med Hensyn til Priserne tør vist ingen love, at Prisen bliver bedre i 1931, end den er nu. Der kan komme Svingninger; men der er lige saa stor Sandsynlighed for Nedgang som for Opgang. (Afbrydelse). Ja, der er et æret Medlem, som synes at være af en anden Opfattelse; og jeg vil ønske, at han faar Ret; men hvis han ser sig rundt ude i Verden og ser paa den Dybde, hvortil Prisleddet er naaet, og den Fasthed, hvormed det har sænket sig i alle Lande, saa hører der megen Optimisme til at tro, at det, vi her er inde i, og som i Virkeligheden er en Tilpasning af de forædlede Produkters Priser til Kornpriserne, skulde

forandres, og at der skulde finde en Stigning Sted. Men hvis vi opstiller de to Forudsætninger: Samme Landbrugseksport, hvad Mængden angaar, og samme Pris, som vi har nu i Januar 1931, og sammenligner, hvad vi fik ind i Landet for Landbrugsvarer sidste Aar, saa bliver Resultatet — jeg har faaet det udregnet fra sagkyndig Side —, at vi faar en Nedgang i vor Bruttoindtægt paa 348 Mill. Kr. Saa er der ganske vist en mindre Nedgang i Udgiften til Indførselen af Foderstoffer, Kunstgødning og Frø; men denne Nedgang er desværre for de to Aar, vi sammenligner, kun 16 Mill. Kr.; alt i alt maa vi være fortrolige med, at vor Landbrugseksport i 1931 vil give os en Mindreindtægt af 332 Mill. Kr., og det er da ikke et Tal, man stiller op og gætter sig til. Det kan være nogle Millioner forkert, det indrømmer jeg, men det er ikke ret mange Millioner, det er forkert. Og for Industriens Vedkommende — vi har heldigvis ogsaa industriel Eksport her i Landet, og sidste Aar var denne oppe paa noget som 300 Mill. Kr. — anslaaer man fra Industriens egen Side Nedgangen i det kommende Aar til ca. 50 Mill. Kr. Jeg frygter, at den vil blive mere, men jeg siger altsaa 50 Millioner. For Skibsfartens Vedkommende har jeg hørt, at man anslaaer Nedgangen i Fragtindtægten til saadant noget som 40 Mill. Kr. Tager vi Fiskeri og andre Erhverv, vil vi se, at Mindreindtægten bliver ca. 100 Mill. Kr. Det vil sige, at vi kan regne med en Mindreindtægt udefra i dette Aar paa i alt ca. 430 Mill. Kr.

Dette forekommer mig at være en Omstændighed, som vi, der i Øjeblikket er Lovgivere, i høj Grad burde have for Øje. Det er noget ganske enestaaende i vort økonomiske Livs Historie, at Indtægterne udefra pludselig gaar ned saa voldsomt, omtrent med en Trediedel, i et enkelt Aar. Hvis der skulde være nogen, der tror, at det ikke paavirker vort økonomiske Liv, Statens finansielle Stilling og Erhvervslivets Forhold, er de mere overfladiske og letsindige, forekommer det mig, jeg kan sige, end de har Lov til at være. Thi disse 430 eller 440 Mill. Kr. betyder med absolut Sikkerhed, at det danske Folks Købeevne bliver saa meget ringere i 1931 end i 1930, og at den danske Befolknings Skatteevne gaar ned — jeg tør ikke sige med det samme Beløb, det kan blive mindre, og det kan blive mere, men at den gaar ned i omtrent tilsvarende Grad.

Derfor forekommer det mig, at det er hævet over al Tvivl — og saa er det i øvrigt ganske ligegyldigt, hvad der bliver sagt,